

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun görün bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜROĞLU KARŞI

SAVAS

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl: 2 Sayı: 59 25 Ocak 1967 Fiyat: 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni:

ATTİLÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmen,
ERDOĞAN GÖNÜLLER

Yönetim Yeri:
Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi:
P. K. 80 - TRABZON

Baskı: "Hâkimiyet," Basım evi

İŞ ADamları «BOLLUK» NUTUKLARI SÖYLİYEDURSUN

Açlık kapıya dayandı!

ATTİLÂ AŞUT

TÜRKİYE'nin kaymağını yiyen "büyük iş adamları", yeni yıl dolayısıyla gazetelere demeçler vermişler: "1967 bolluk yılı olacak, yatırım yılı olacak, mutluluk yılı olacak!..", diye.

Gürcü Bacı kehanetlerini andıran bu iyimser demeçleri verenler, kendi açılarından haklıdır. Çünkü, bu soygun düzeni devam ettiği sürece, emekçilerin alintesini sömürenler elbette «bolluk ve mutluluk» içinde yüzecek; onların çocukları, torunları milî gelir dağılımından en büyük payı alarak yine fabrikatör, ithalatçı, ihracatçı, doktor, mühendis, avukat olmaya devam edeceklerdir! Ama, ya emekçiler, ya emekçilerin çocuk - çocuklar? Onlar da karın tokluğuna el kapılarında kulluk etmeye, binbir güçlükle yetiştirdikleri ürünlerin yok pahasına elden çıkar maya ve aracının, tefeciinin elinde oyuncak olmaya razı edileceklerdir! İşte onların anladığı özgürlük düzeni, «hürriyet içinde kalkınma» budur!

1967 yılında Türkiye'de bolluk olacakmış. Lâf!.. Türk emekçisi her yıl böyle aldatılıyor, böy

le nyutuluyor. Ne demiş Başbakan Demirel: «Türkiye her yeni yıla daha güçlü girecektir.» Ama, daha bu demecin mürekkebini korumadan, Tarım Bakanı Bahri Dağdaş, Bütçe Komisyonunda tehlike çanlarını çalıverdi:

«Açlık Türkiye'yi tehdit ediyor!»

Evet, açlık kapıya da yanmış, ama Başbakan yine bolluktan, bereketten dem vuruyor! Peki ya zamlar, ya yeni vergiler, ya hayat pahalılığı, ya bütçe açığı, ya enfâlasyon?.. Canım boşverin bunlara siz! Başbakan «bolluk, bereket» diyor ya, siz zona bakın. Demirel'in sözü senettir!

Türkiye'de henüz mağara hayatı yaşayan insanlar var... Devlet İstatistik Enstitüsü'nün yaptığı araştırmaların öğrendiği gibi göre, yurdumuzda 191.561 konut mum ve çira ile, 126.723 konut ise yağ kandili ile aydınlanıyor! Başka ulusların

Ay yolculuğuna hazırlan dıkları bir çağda, Türkiye'de yağ kandili ile aydınلانan, dere suyu içerek yaşayan insanlar ha! Ama durun, istatistikler bununla da bitmiyor. Küçük dilinizi yutmadan, şu rakamlara da bir göz gezdirin bakalım:

Türkiye'de 1 milyon veremli, 25 bin frengili, 10 bin cüzzamlı var. Yurdumuzda yaşayan her 32 kişiden biri trahomlu... Doğan altı çocuktan biri henüz bir yaşına gelmeden, gıdasızlıktan ölüyor! Adiyaman'da 25 bin kişiye bir doktor düşüyor. Her yıl binlerce çocuk kızamıktan ölüyor. İşsizlerin sayısı milyonları buluyor...

Demek 1967 yılı «bolluk, bereket, mutluluk yılı» olacak. Ne iyi! Ama Türkiye'nin gerçekleri, torunlarına bırakacakları servetlerden başkasını düşünen bu modern falcılar, bu halk dolandırıcılarını yalanlıyor. Hem de bu yalanlamayı, bizde devletin resmi kişiliği, resmi belgeleri yapıyor!

Sözü burada Türk emekçisine yöneltiyoruz:

Gecekonduarda, mağaralarda, ağaç kovuklarında yaşayan insanları; dere suyu içip tifodan

kırılan insanları; okul, hastane, ilaç yüzü görmeyen insanları; göğüslerinde taşıdıkları «İstiklal Madalyası»na rağmen sokaklarda dilemek zorunda kalan insanları kurtarmak sizin elinizdedir! Birleşeceksizez, kendi partinizi bulacaksınız ve emekçiler olarak ağırlığınızı devlet yönetimine koyarak Türkiye'nin çehresini değiştireceksiniz! Bunun başka yolu yoktur.

Kurtuluşu, şimdide dek olduğu gibi kendi dışınızdan beklerseniz; aşılığınıza, yoksulluguza, işsizliğinizle alay eden böyle «bolluk, bereket, mutluluk» nutuklarını daha çok dinlersiniz!

Anlatabildik mi?

Faşist'in ölümü

Nasıl devrildi yere
Bir görmeliydiniz
Nasıl
Gözleri sırlamış dışarıya
íkibüklüm
Nasıl kıvrandı
Nasıl
Bir görmeliydiniz
Solucanlar gibi.

Sabri SORAN

ÖKÜZÜN ALTINDA BUZAĞI

MEHMET YALÇIN

A MACIM; kimseyi teşhir veya it-ham etmek değildir. Her meslek içinde iyi ve kötüleri vardır. İyileri övdüğümüz gibi, yetersizleri ve yet kisini kötüye kullananları da duyu racağız, eleştireceğiz. Yani pirinç a yıklayacağız. Her ülkücüünün görevi dir bu. Böylelerini iyi öğrenmeli, u yanık bulunmalı, zamanında tedbir almamızı.

Gaziantep'te yavımla nan haftalık «Toplum» gazetesinde «Ben Sende-nim» adlı bir şiirim çıktı. Basın Savcısı el koymuş. Benim «halk sı nıflarını, servet sahibi zümre üzerine kıskırttı-ğımı...» ileri sürmüşt. Halbuki şiirde «herkesin çalıştığı kadar yemesi, kimsenin kimseyi sömür memesi gerektiği...» savunuluyordu... 312. Maddeye muhalefetten Asliye Ceza Mahkemesine ve rildim, sonunda beraat ettim.

Olanları yazarak, şirle birlikte, İstanbul'da yayımlanan «Yargı» dergisine yolladım. Dergi yazımı eksik ve biraz de ğiçik yayımlamış, 142. Maddeye muhalefetten mahkemeye verildiğimi yazmış, beraat ettiğimi yazmamış. İstanbul Savcısı da fırsatı ganime t bilmış! İyice araştırmadan, durumu Gaziantep'ten iyice öğrenmeden, bizi şapa oturtmaya karar vermiş!... Sorgu Yargıcı tarafından ifadem alındı. Ben de şaşırdım, ifademi alan Yargıcı da şaşırdı. Asliye Ceza'da beraat ettiğim, Ağır Ceza'ya gidiyor duk! Yasalardan pek anlamadığım için, gerçekten böyle oluyor sandım ve çok korktum! Bu tür lü soğuk şakalar yapılır mı, bay Savcı?

Kendimden olduğu i-

geliştirmek, Tokat'ta çikan «Barış» gazetesinde yayımlattım (1966). Tokat Emniyet Müdürü, Savcı'ya ihbar etmiş. Beni tanı mıyan, yüzümü dahi bir kez olsun görmemiş olan Emniyet Müdürü, raporunda, benim «bozguncu ve geçimsiz» olduğunu yazmış. Çıkarcıları ve şaşkınlığın psikoloji si içinde kıvranan bazı üst makamları memnun etmek amacıyla ülkücü lerin peşine düşmeye alış kin olmadığım için, bu sıfatları kabul edemeyeceğim... Aslında Savcı Vey si Ünsel'in, beni bırakıp Emniyet Müdürenin pe şine düşmesi gerekiydi. Çünkü hakaret ediyor. Savcı, bazı yetkililerin değil, Türk Ulusunun savcısıdır... Maalesef benim peşime düştü. 1961'de yazdığım bir masal dan, beş yıl sonra Ağır Ceza'ya verildim! Meğer

çin özür diliyerek, bir örnek daha vereyim: Ben [folklorcu olmaya çalışıyorum. Gezdigim yerler de, duyduğum öyküler, masalları, deyişleri... der liyorum... 1961 yılında Turhal köylülerinden dinledigim bir masal yazdım. Aynı yıl «Demet» dergisine yolladım. Sonra biraz daha işliyerek,

ANT

Haftalık Toplumcu Dergi

4. sayısı çıktı!
Bütün kitabevlerinden
arayınız.

se ben ne imişim! Gözü mün öünü göremiyorum sandıydını, beş yıl ötesini görebiliyormu şum! Beni böyle yüceltti ği için, Savcı'ya teşekkür etmem gerek!

Kış ortasında Finike den kalktım, taa Tokat'a gittim. Bir yığın masraf tan çıktım. Savcı altı yıl hapsimi istiyordu, ilk duruşmada, on dakikada beraat ettim...

Öküzün altında buza ğı ariyanlara geçmiş olsun!

VİETNAM 67

Cok az mutlulardan çok azi
Nis'de mi, Montekarlo'da mı
kutlasak
yılıbaşıını

DİYE düşünürken şu uygar çağda
Bir yılıbaşı gecesi
Varalım Vietnam'a

Vietnam barut barut, mermi mermi
Top-tüfek jet en güçüsünden
Atom bombası ha patladı ha patlıyacak
Açlık o biçim
Dizboyu yüz karası

1967 yılıbaşı gecesi Vietnam
Kurtuluş savaşı Anadolusu
Bugünün Kibris'i, Kongo'su tüm uluslar
Kadın erkek çoluk çocuk
Pasifik ötesi ejderhasına karşı
Öylesine inançla savaşmada

1967 yılıbaşı gecesi
Bir yanda kuş sütü noksansız gâvur
Dünyanın en güzel avradı da
Ona hizmete hazır
Yoksul mu yoksul Vietnam'lı
Típkí 1920 Anadolu askeri
Ve alçakça dípçiklenen Vietnam'da
1920 Anadolusu baştanbaşa

İki yavrusunu yırtmış Vietnam'lı kadın
1967 yılıbaşı gecesi
Korkusu kalanını da yıtmekten

Çikolata beğenmeyen çocukların
Da yaşadığı dünyada
1967 yılıbaşı gecesi Vietnam'da
Maması, sütsüz memeli annesinin
Gözyaşıdır Vietnam'lı çocuğun

Gelir yeni yeni yıllar
Ağlar Vietnam'lı
Ağlar Kongo'lu
Ağlar Kibris'li
Bombalar atılır insanlık üstüne
Bitmez özgürlük savaşı
Bitmez Vietnam'lılar
Gelmez yepyeni yıllar!

Süleyman ALTUN